

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Archiducele Rudolf.

Catastrofa întâmplată în Casa domnitoare prin scirea groznică ce am primit aseară, că moștenitorul Tronului și-a luat singur viața, a devenit și mai tragică și mai sfâșietoare de inimă, decum era la început.

În floarea vieții, înzestrat de Dumnezeu cu cele mai strălucite calități, încungurât de iubirea Augustilor Sei părinți, a familiei Sale și a întregii Dinastii, a căror mândrie și speranță a fost; purtat de venerațiunea și devotamentul tuturor cetățenilor monarhiei — ce dureri crâncene trupesci sau sufletesci au putut să turbure mințile atât de luminate ale Înaltului suferitor până la pasul cel mai extrem al desepărațiunii omenești!

Cea mai grozavă și cea mai conternatoare dintre toate faptele omenești este sinuciderea. Ce chinuri, ce sbumări trebuie să îndure omul, până când se poate hotărî să arunce singur dela sine sarcina vieții, de care vedem cu cerbicie alipiți pe atâția nenorociți.

Extraordinare, nesfârșite au trebuit să fie durerile atât de regretatului fiu de Împărat, care au pricinuit sfârșitul sau deplâns astăzi în toate părțile în lăuntru și în afară de țările, al căror stăpânitor era să fie.

Înfiorați lăsam să treacă prin creierul nostru aceste gânduri, și sentimentele noastre se împart în jalea pentru pierderea îndurată de monarhia întregă și în pietatea față de suferințele, care au covârșit la Înaltul defunct față de setea de viață și glorie și față de datorițele către familie și patrie!

Înfiorați ne gândim totodată la durerile nesfârșite, prin care trebuie să treacă bunul nostru Monarch și nobila Sa soție!

Este dureros, când părinții își perd pe fiii lor. Și mai dureros, când părinții își perd pe unicul lor fiu, pe mângâierea și dulceața țărilor de bătrânețe.

Dar' nesfârșit de dureros este, când o părechie suverană vede culcat sub coasa neîndurată a morții pe unicul moștenitor al faptelor și gloriei sale.

Și tragic până la rumperea inimii este, când astfel de părinți perd în astfel de mod un asemenea fiu, după-cum s'a întâmplat acum în preajma Tronului austro-ungar.

Mult cercații părinți, neconsolata soție, nevinovata orfană și întreagă dinastia cu evlavia tradițională a Habsburgilor vor îndura însă și această lovitură teribilă.

Încrederea în D-zeul îndurării, ale căruia hotărâri neînțelese de oameni sunt totdeauna cele mai bune pentru om, le va da tăria inimii, ca să poată deșerta și acest păhar.

Ear' milioanele de flamure negre, care fălăie în lungul și în latul monarhiei, jalea și durerea generală și iubirea fiască a popoarelor totdeauna credincioase vor fi o mângâiere alinătoare și le vor excita dorul de a trăi și a lucra și mai departe pentru înflorirea frumoasei noastre patrii.

Dăm în cele următoare informațiunile, care le-am câștigat aseară și în decursul dimineții de astăzi relativ la întâmplarea de jale din casa imperială:

În „Neue Freie Presse“ dela 1 Februarie aflăm următoarele descrieri ale pregătirilor pentru înmormântare:

„Joi la orele 6 seara a fost ridicat trupul Prințului de Coroană de pe patul, pe care a zăcut din noaptea premergătoare, și s'a făcut obducțiunea în prezența unei comisii a mareșalului de Curte și a doctorului Wiederhofer. După secționarea și îmbalsamarea cadavrului, a fost îmbrăcat în uniformă de general și așezat într'un sicriu de metal. Acesta a fost ridicat apoi de mai mulți lachei și dus în sala cea mare a prânzurilor. Acest salon leagă apartamentele Prințesei de Coroană cu cele care le-a locuit Prințesele de Coroană. Din sală au fost depărtate toate mobilele și în mijlocul ei s'a așezat patul de paradă. Acesta este un catafalc nu prea înalt acoperit cu o învelitoare de catifea neagră. Pe el a fost așezat cosciugul de metal cu trupul Archiducelui. La picioarele cosciugului se află un pupitru pentru rugăciuni, acoperit cu catifea neagră și menit pentru călăgării, care vor săvârși rugăciunile. Pe pupitru se află o cruce și o căldare cu aiasmă. La dreapta și la stânga mai sunt două pupitre de rugăciuni, menite pentru membrii Casei imperiale. Catafalcul este încungurât cu lumini aprinse puse în candelabre mari de argint. Pe acest catafalc rămâne trupul Archiducelui probabil până Duminecă seara, când, conform ceremonialului de Curte, va fi transportat în capelă. Luni înainte de amiazi se va permite publicului intrarea la Archiducele.

Înmormântarea Prințului de Coroană s'a statorit pentru Marți după amiazi la orele 4. Mai este însă a se cere învoirea Împăratului la aceasta. Cortegiul funebrel va trece prin Hofburg, Michaeler- Iosefs- și Lob-

kowitzplatz la Neumarkt, unde va fi astrucat în cripta Capușinilor.“

Aseară după încheierea foi noastre a mai primit „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ următoarea telegramă originală din Viena, pe care o reproducem aici spre completarea scriilor noastre de ieri.

„Viena, 1 Februarie n. Oficialul „Wiener Zeitung“ publică un comunicat, după care autopsia medicală a constatat, că moartea Prințului de Coroană s'a făcut cu mâna proprie. Deschișându-se cu forța ușa odăii de dormit din castelul Meierling, Archiducele a fost aflat mort în pat. La cap avea o rană, fiind zdrobite oasele și coperișul cranului în măsură mare. Lungă cadavru s'a aflat un revolver, și nu încapă îndoială, că Archiducele și-a făcut singur moartea. „Wiener Zeitung“ observă mai departe, că la Archiducele s'au observat în timpul din urmă iritațiuni bolnăvicioase de nervi, care au provenit de acolo, că a căzut înainte cu doi ani de pe cal, ceea-ce atunci s'a tănuuit.

Maiestatea Sa a primit ieri pe Tisza în audiență. Scena a fost pătrunzătoare. Se știe, că Tisza ar fi dat sfatul să se publice constatările obducțiunii. Împăratul-Rege a refuzat cu mulțumită participarea principilor străini la înmormântare. Toți membrii Dinastiei au depus eunani pe sicrii.

Academia de științe, senatul academic și amândouă casele senatului imperial au emis manifeste de doliu. Aseară a avut loc obducțiunea. Se știe, că Prințesele de Coroană a vorbit în timpul din urmă adese despre moartea sa apropiată. Prin dispozițiunile sale din urmă a însărcinat pe șeful de secție din ministerul de externe Szögyényi să-i aranjeze hârtiile și scrisorile rămase. S'a aflat și un testament, care se referă la afaceri private“.

Dela biroul telegrafic din Budapesta s'a expedit astăzi dimineața următoarea telegramă:

„Viena, 1 Februarie n. Archiducele Francisc Ferdinand de Este, fiul cel mai mare al Archiducelui Carol Ludovic, a fost primit ieri înainte de amiazi de Maiestatea Sa în audiență. Maiestatea Sa s'ese și exprimat, că de acum înainte îl privește de moștenitor al Tronului. Archiducele Carol Ludovic a renunțat în favorul fiului său Francisc Ferdinand. În timpul cel mai scurt Archiducele Francisc Ferdinand va depune numele Este, care trece la fratele său Otto Francisc Iosif. Maiestatea Sa va adopta pe Archiducele Francisc Ferdinand“.

În ediția sa separată de astăzi dimineața publică „Sieb-Deutsches-Tageblatt“ următoarele telegrama:

Viena, 1 Februarie n. După-ce obducțiunea a constatat faptul, s'a învoit Împăratul-Rege cu inima plină de durere, în con-

formitate cu propunerile insistente ale lui Kálnoky, Tisza și Taaffe, să se publice faptul constatat. În odaia, în care a murit Archiducele, s'a aflat o scrisoare către Împărăteasa. Astăzi se comunică, că Prințesele de Coroană demult se gândia la sinucidere și adese s'a exprimat, că nu va ajunge să implinească datorițele de suveran. În scrisorile, care le-a lăsat pentru Szögyényi, nu este nici un rînd, nici un cuvânt de lămurire asupra motivelor faptei. Astăzi-noapte a deschis o comisie sub prezidiul principelui Hohenlohe testamentul Prințului de Coroană. Testamentul a fost scris în 1886. Archiducesa Elisabeth este moștenitoarea, ear' Archiducesa Stefania usufructuara pe viață a averii Archiducelui. În mormântarea Archiducelui va fi cât se poate de simplă. Numai părechia regală belgiană va fi de față. Deputațiunile militare nu vor sosi, decât colonelii dela regimentele, al căror șef a fost defunctul.

Viena, 1 Februarie n. Se vorbește, că Archiducele Francisc Ferdinand va fi încoronat ca rege al Ungariei, cum s'a întâmplat aceasta în cas analog cu Împăratul Ferdinand. După amiazi a fost Archiducele Francisc Ferdinand și Carol Ludovic a doua-ora în audiență la Maiestatea Sa.

Sibiu, 21 Ianuarie st. v.

După „Nemzet“, decând s'a auzit, că Prințesele de Coroană este mort, în Budapesta demonstrații s'au împrăsciat și stradele au mai fost bătute numai de oameni din drojdiile societății.

Ce e drept, biroul de corespondență nu ne-a comunicat ieri nici o telegramă despre turburări nouă. Biroul de corespondență ar veni așadar să confirme scirea ce ne aduce oficiul budapestan în numărul seu de alaltieri. Confirmarea prin tăcerea telegrafului ar merge mai departe decât oficiul „Nemzet“. Ea ne-ar spune, că și „drojdiile“ au încetat de a „ferbe“.

Biroul de corespondență însă încă e oficios, ca și „Nemzet“. Ceea-ce va să știe, că confirmarea nu dă mai multe garanții decât scirea din „Nemzet“.

Să nu uităm de altă parte, că oficiul sunt optimiști sau pesimiști, după împrejurări, dar' și una și alta la comandă. S'ar pute dar', că și optimismul față de demonstrațiunile se fie comandat ca și tăcerea telegrafului; în realitate însă situațiunea se fie tot cea posomorită, tot cea care predispușe spre pesimism.

Să de ce cerul ca să ne înșelăm în presupunerea noastră și demonstrațiunile

contra legii de armată să se țermurească prfingă cele destul de scandaloase și rușinoase, înscenate de stânga casei deputaților și mai apoi de junimea academică maghiară în capitala Ungariei.

Să de ce D-zeu, pentru-că și cât a fost scandalul, a fost prea mult.

Deputatul Ugron Gábor este de altă părere. Dînsul ne pune în perspectivă răsturnarea ministerului Tisza în decursul desbaterii speciale a legii de armată. Prin urmare și în parlament, și de bună seamă și pe stradele capitalei mai are să se facă politică. Ear' politica de pe stradele cu anevoie se poate fără de demonstrațiuni șgomotoase și, precum am putut vedea, scandaloase.

Mai sînt în fine în restanță meetingurile din provincie, arangiate tot contra legii de armată.

Prin aceste scandalul derivat din parlament pe stradele capitalei și de aci în provincie, are să-și mai joace alaripul, și încă în mod mai turbulent și mai extensiv.

Căci opozițiunea maghiară, când se apucă de beșii politice, nu se mulțumesc cu una cu două, ci o mînă până unde numai poate.

Sînt așadar mai multe împrejurări, care ne fac să presupunem, că domolirea demonstrațiilor anunțată de „Nemzet“ cu anevoie va fi, cum se vede, că guvernul unguresc o dorește.

Să șicem însă, ca în adevăr nu este decât o mângâiere deșartă, nu ne încumetăm a-i da mai multă însemnătate decât unui fel de armistit, până după înmormântarea Prințului de Coroană și până se vor începe earăși ședintele în casa deputaților.

Ori-cum ar fi, noi și din ședintele șgomotoase din urmă ale casei deputaților, și din demonstrațiunile de până aci de prin stradele capitalei, înscenate de junimea academică maghiară sub protectoratul opozițiunii, am putut în-vêța destul. Am putut în-vêța, care este adevăratul concept al înovismului maghiar despre constituționalism, despre parlamentarism, înainte de toate despre respectarea reciprocă a drepturilor civice.

Dacă erau și naționalitățile în parlamentul din Budapesta, veninul șovinizmului de sigur că se vërșă asupra lor, precum s'a vërșat în presa șovinistică cu ocașiunea mișcărilor electorale în țeară, până le-au exilat din parlament, precum s'a vërșat și se vërșă în ziua de astăzi asupra naționalităților, suspectându-le, înfundând pe corifeii lor în temnițe și altele și altele. Acum, după

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Laocoon.

De Gotthold Ephraim Lessing.

Traducere de Lucreția Suciu.

Între cei-ce au înaugurat în literaturile nouă un metod exact de cercetări, este și Lessing. El șica: „*Exempel mögen mich leiten*“ (Laocoon cap. XV.) „*Bloss aus allgemeinen Begriffen über die Kunst zu vernünfteln, kann zu Grillen verführen, die man über lang oder kurz zu seiner Beschämung in den Werken der Kunst widerlegt findet*“ (Laocoon, cap. XXVI.)

Deci am creșut că e bine să traduc una din lucrările de căpetenie ale vieții lui. Aș observa ceva dela început. Era vorbă de popularizarea cunoștințelor estetice, literare la publicul cel mare românesc din Ardeal și Ungaria.

Deci e vorbă de idei.

Pot șica, că m'am silit să redau fidel și lămurit textul, vorbele. Șicu că nu va fi cine șic ce reușit; dar' sînt mulțumită, dacă prin încercarea aceasta vôi pute mijlocul cătorva cetitori ideile lui Lessing.

Și mai este ceva, un defect: Texturile latinesci și grecesci nu sînt traduse din original, și așa vor fi pierdut destul din puterea lor, dar' și așa vor pute reda înțelesul exemplor, pe care le comentează Lessing ori le aduce ca argumente.

Din note am susșinut cât s'a putut mai puține; un foileton e greu să-l încarci cu note de felul celor din Lessing. Și apoi de bună seamă cetitorii zeloși vor ceti singuri originalul.

Titlul întreg al cărții este: Laocoon, sau despre marginile picturii și poesiei. Cu explicări în treacăt despre felurite puncte din istoria artei antice, de Gotthold Ephraim Lessing. Partea primă. Berlin, la Christian Friedrich Voss. 1766.

Prefața.

Cel dintîiu, care a comșarat pictura cu poesia, a fost un om cu suflet delicat, ce a simșit un efect șimil dela amêndouă artele. El a simșit, că amêndouă ne arată ca prezente lucruri absente, aparența realității; amêndouă înșală și iluzia amêndurora ne place.

Al doilea s'a silit să pătrundă în mieșul acestei plăceri și a descoperit, că ea curge dela amêndouă dintr'un izvor. Frumșeța, a cărei noțiune o abstragem mai întîiu dela corpuri, are legi generale ce se pot aplica la mai multe obiecte: la acțiuni, idei, forme.

Al treilea, care a cușetat despre valoarea și despre distribuerea acestor regule, a băgat de seamă, că unele domnesc mai mult în pictură, altele mai mult în poesie; așadar că la aceste poesia ajută picturii și la celelalte pictura poesiei, cu explicări și exemple.

Cel dintîiu a fost amatorul, al doilea filosoful, al treilea criticul.

Cei doi dintîiu n'au putut să se folosească rău nici de sentimentul, nici de conșlusiunile lor. Din contră în observațiunile criticului lucru principal este aplicarea la singuraticiele cesuri, și ar fi o minune, dacă, existând cincideci de critici spiritali pentru unul ager, ar fi fost făcută această aplicare cu precauțiunea ce trebuie să țină în cumpănă marginile ambelor arte.

Dacă Apelles și Protogenes au confirmat și explicat în scrierile lor, perdute, despre pictură legile ei prin legile statorite deja ale poesiei, atunci putem crede, că ei au lucrat cu moderațiunea și exactitatea, cu care îi vedem și aș pe Aristoteles, Cicero, Horat, Quintilian, că aplică în operele lor principiile și experiențele picturii la retorică și poetică. Este privilegiul celor antici să nu prea adauge, nici să prea scadă lucrurile.

Dar' noi cei mai moderni am creșut să-i întrecem mult în multe pe ei, dacă vom schimba micile lor promenade în drumuri de țeară; apoi înguste-se și drumurile mai șurte și mai șurte în poteci, de cele-ce duc prin pustietăți.

Antitesa orbitoare a lui Voltaire cel greșec, că pictura e o poesie mută și poesia o pictură cu graiu, de bună seamă nu se gășia în nici un manual. A fost o vorbă isteață, de care Simonides a avut mai multe; partea ei cea adevărată este așa de evidentă, încât credem că trebuie să trecem cu vederea ce-i nelămurit și fals într'însa.

Dar' cei vechi nu au trecut cu vederea. Ci mărginind vorba lui Simonides la efectul ambelor arte, nu au uitat să-mi înșemne, că în ciuda deplinei șemuirii a efectului acestuia, ele sînt și după obiecte și după felul imitației deosebite.

Dar', ca-și-cum nu ar exista nici o deosebire de acest fel, mulți din criticii cei mai noi au dedus din acea coincidență, a poesiei și picturii, lucrurile cele mai necoapte, brutale, din lume. Acum ștrîng poesia în marginile mai înguste ale picturii; acum voesc să umple cu pictura toată sfera largă a poesiei. Tot ce-i vine unuia la îndemână, să-i fie și celelalte permis; tot ce place ori displace la una, trebuie să placă ori displacă și la cealaltă; și plini de ideea aceasta, spun în tonul cel mai încreșut judecățile cele mai șuperficiale, când ei află că sînt greșeli deosebirile ce obșevă între operele poezilor și pictorilor cu aceleași motive, și apoi le încarcă la socoteala unuia ori celuilalt, după-cum au mai mult gust, la poesie ori la pictură.

Mai mult, această critică falsă a ședus chiar și o parte dintre virtușii. Ea a produs în poesie mania descrierilor, în pictură a alegoriilor, căci a voit să facă din cea dintîiu un tablou vorbitor, fără să șic adevărat ce se poată zugrăvi și să zugrăvească, ear' din aceasta o poesie mută, fără să se fi cușetat, în ce măsură poate ea exprima idei generale fără să se îndepărteze dela menirea sa și să devină un fel de arbitrară scrisoare.

Intenția cea mai aleasă a scrierii următoare este a lucra în contra acestui gust fals și acelor judecăți neîntemeiate.

Ea s'a născut din întâmplare și s'a dezvoltat mai mult după ordinea lecturii mele, decât după dezvoltarea metodică a principilor generale. Sînt mai mult nisce materiale neregulate pentru o carte, decât o carte.

Dar' tot mă măgulesc, că și așa nu vôiu fi deplin de șuperțit. În genere cărțile sistematice nu ne lipsesc nouă Germanilor. Din câteva explicații de cuvinte admise ne pcepem să deducem în ordinea cea mai frumoasă tot ce vrem, în ciuda ori-cărei nații din lume.

Baumgarten a recunoscut, că o parte mare din exemplele estetice lui o datoreșce dicționarului lui Gesner. Dacă resonamentul meu nu va fi așa legat ca al lui Baumgarten, exemplele mele vor avê gust mai de izvor.

Decare-ce am pornit dela Laocoon și reviu mai de multe-ori la el, am voit să-l las și o parte din tîdu. Alte abateri mici despre felurite puncte ale istoriei artei contribuiesc mai pușin la școpul meu și sînt șicse numai pentru-că nu șper să le dau nici-odată un loc mai bun.

Mai pomenesc, că sub numele pictură înșeleg artele plastice în genere; și nu garantez nici că sub numele poesie nu vôiu fi fost cu ceva considerare și la celelalte arte, a căror imitație e progresivă.

(Vă uru a.)

ce naționalitățile lipsesc din parlament, compatrioții maghiari se sfășie imprimat unii pe alții, după partide.

Ce păcat, că dl Kállay e mai departe de terenul de luptă! Ce bine ar fi, dacă din intuițiune proprie și imediat ar culege motive noi pentru o disertațiune, din care lumea să cunoască și mai bine, cum elementul maghiar are să împreune Orientul cu Occidentul.

Dar' dacă dl Kállay e departe, noi cei mai de „aproape“ să învățăm din „frumoasele“ exemple ce ni-le dau compatrioții maghiari despre constituționalism și despre mănuierea cnostituționalismului.

Adecă să nu fim riu înțeleși. Să învățăm ce se facem și de ce să ne ferim a face, când timpul va fi sosit, ca să participăm și noi activ la afacerile publice ale statului.

Archiducele Rudolf și străinătatea.

Dela Berlin se telegrafează, că ambasadorul austro-ungar încă nu scia nimic, când împăratul Wilhelm a venit să-și exprime condolențele sale. Împărăteasa Augusta a trimis pe mareșalul de curte să-și comunice regretele ei. Diarul cancelarului german vorbește de lovitura dureroasă și sğduitoare ce a lovit Casa domitoare de Austria și monarchia noastră. Vestea va fi primită în Germania cu mare durere, căci Archiducele își câștigase pretutindenea simpatii; prevedința deosebită de împăratului și popoarelor lui să învingă durerea, ce toți o simțeau.

Paris. Presa regretă pierderea prea de vreme a Archiducelui; el își câștigase multe simpatii; Franța îl cunoștea și îl iubia. Franța a pierdut un amic liberal. Așa scrie presa.

Roma. Diarele scriu: durerea Austro-Ungariei este și durerea noastră; vestea acestei morți a produs consternație pretutindenea. Caracterul serios și inteligența puternică a Archiducelui făcuseră lumea atentă, el era conșciv de datorile sale și se pregătia să-și le împlinescă cu sfințenie. Monarchia își pusese marea-i nădejde în dînsul. Papa a adresat o telegramă mai lungă împăratului nostru.

Londra. Palatele, edificiile guvernului, ambasadale au scos steaguri negre. Diarele vorbesc de Archiducele. Nu e exagerat să zică, că nici în străinătate moartea lui nu va fi mai regretată, ca în Londra. Nația englezească trebuie să-și exprime adîncă-i durere. Alte diare pun în evidență dragostea ce o avea prințul pentru limba englezească și Anglia.

Petersburg. Moartea Archiducelui a produs aici mare senzație; interesul pentru urmările politice asemenea s'a pronunțat. Unele diare spun, că și Slavii așteptau mai multe dela el, și li-se pare, că soartea nu suferă filosofii pe tronuri; fac aluziune la Frideric III. Așa e și la Atena, Belgrad și Sofia; condolențele vin din toate părțile.

București. Ministrul Carp și toți ambasadorii puterilor străine au trecut pe la ambasadorul austriac să-și exprime condolențele. Curtea a ordonat un doliu pe trei zile.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“

Brașov, în Ianuarie 1889.

Am probe, că nu ved numai eu negru, când caut să ved ce facem noi în genul literar, ce dimensi și ce intensitate au afacerile noastre de felul acesta. „Nicodim“ a publicat mai când era, în foiletonul „Tribunei“, niste impresii de lectură; și dînsul vedea o sterilitate desnădejduitoare pretutindenea; poate că a uitat să vadă și niste simptome remarcabile de îndreptare. Dr. Silași ne propunea odată, să întemeiem o societate beletristică, al cărei plan, după dînsul, era și gata. Al treilea domn, care a dorit să rămână anonim, a publicat mai de multșor un plan al unei societăți, tot literare, în foiletonul „Tribunei“.

Caracterul acestei din urmă societăți era bine pronunțat științific, de unde eu am făcut de atunci concluzia, că autorul trebuie să fie naturalist. Ce m'a impresionat bine a fost repețița accentuare a cunoștinței patriei și poporului nostru; lui i-s-ar fi vorbit astfel de ce-i era mai aproape. În scrisoarea trecută ziceam: *Vozu in der Ferne schoeifen*. Dar' mie îmi părî, că serioșitatea acestei societăți pretindea puteri serioșe specialiste; ear' aceste nu poți să le crești în vederea unei societăți de felul acesta, ci trebuie să existe ele mai întîiu și apoi să formeze societatea. Să sperăm că vor exista cu vremea și să sperăm și autorul acelu proiect, că ideea dînsului va putea lua trup mai tîrziu.

Proiectul celalalt se nascuse cu germenele morții în sine. Acest germele al morții a fost alegerea rea a persoanelor ce aveau să constituie societatea beletristică. Ajunge

să pomenim numai pe unul, pe dl Teohar Alexi, pe „Schiller dela Brașov“. Sciu pe atunci domnul acesta încă nu fusese dat de gol că-i negustor literar. Dar' vream să zică, că domnii acestia n'au publicat nici o scrisoare de aderență la acel proiect. Le dai cinstea să-și primesci în o societate literară și ei tac! E curios. Eu îmi explic așa întîmplarea. O parte nu se simțea ea de ea vrednică să figureze în societate, ear' cealaltă nu se va fi simțit măguliță să stea alături cu cea dintîiu. Și așa au tăcut și unii și ceialalți. Și așa nimic nu s'a făcut.

Dar' m'e reîntorc.

Ce ne dovedesc aceste gândiri serioșe și vrednice de atenție despre întemeierea de societăți literare? De bună seamă nu dovedesc altceva, decât conșciența ce o au autorii lor despre sterilitatea producției literare dela noi, despre lipsa de îndemnuri mai ideale. Ei au voit să o șteargă, au voit să tragă brazda adîncă în pămînt întelenit. Ferul plugului venise prea de vreme ori fusese prea slab.

Și rămîne să se facă alte încercări.

Când? Eu nu pot fi proroc. Eu nu pot scii, când se va pronunța în lumea noastră tendința de a ne uni, de a lucra împreună, de a galvaniza toată societatea noastră. Deci tac și nu fac planuri de aceste. Dar' nici nu zică să nu se ocupe nimenea de ele. Ocupa-se toți, ocupa-se mai ales cei-ce au conșciența că ar putea ocupa un loc în acest soi de societăți, și dacă cred, că ideile lor sînt vrednice să le scie și alții, scrie-le, publice-le. E bine așa; ideea să nu dispară dela suprafața cugetărilor noastre, când sîntem toți conșcivi că e salutară.

Ce concluzie scot din scrisoarea aceasta?

Una: Oamenii simt pretutindenea necesitatea unei societăți, care să îngrijască de producția și de progresul literar la noi. Oamenii cugetă-se la ea. *Betrâmul.*

Cestiunea franco-porturilor în camera României.

Ședința dela 14 Ianuarie v.

(Urmare și fine.)

La ora 1 se deschide ședința sub președenția dlui V. Pogor, fiind prezenți 120 deputați.

Dl V. Pogor anunță camerei, că dl L. Catargiu 'și-a depus demisia și consultă camera dacă o primesce.

Dl L. Catargiu roagă camera a-i primi demisia, nevoind cu nici un preț a reveni asupra ei.

Dl N. Ionescu cere, ca asupra votului să se prezente dl prim-ministru, ca să scie camera ce are de făcut, căci în cazul de a se primi demisia, trebuie să procedem îndată la alegerea altui președinte. (Sgomot.)

Dl Gr. Păucescu zice, că nu trebuie a se da votului de ieri o însemnătate politică. Cestiunea a fost curat economică. În numele acelor conservatori, care au votat contra proiectului, spune, că nu au voit a da un vot de blam dlui Catargiu. Aceasta nu poate servi decât intrigantilor. (Sgomot.)

Voci: Nu sîntem intriganți.

Dl Catargiu replică, că este obișnuit să lupte după-cum a luptat atîta timp, dar' în urma incidentului de ieri, când a vădut, că amicii sei, ear' nu dușmanii, i-s-au arătat ostili, nu se mai întoarce, ori-ce s'ar face. Majoritatea nu mai este după-cum credea, zice dl Catargiu, trebuie să-și aleagă alt președinte.

Dl G. Panu declară, că d-sa a votat numai pentru franco-porturi. În ceea-ce privește pe alții, cestiunea n'a fost, după-cum a zis dl Păucescu, curat economică, ci politică. S'au aruncat incriminări de o parte și de alta. În urma cuvintelor dlui Catargiu și ale dlilor Vernescu și Lahovari se mai poate susține, că au fost în discuție numai porturile, ori ele se înecaseră în Dunăre? Întrebă pe dl Păucescu: vota contra porturilor france, dacă scia că ministerul cade? Dl prim-ministru a declarat la sfîrșitul discuțiunii, că nu poate primi porturile france. Nu era oare aceasta cestiune ministerială? — zice dl prim-ministru — Nu veniți astăzi, după-ce l'ați îngropat, să-i faceți o paradă de cl. II, cu declarațiuni de etichetă de salon. Și ieri și astăzi s'au făcut insistențe prelungi dl Catargiu și d-sa n'a cedat cu nici un preț. Concluzie cerînd a se primi demisia dlui Catargiu.

Dl prim-ministru Rosetti zice, că interesele țerii sînt mari, și nu voesc să facă o comedie, după-cum i-se impută.

Dl C. Aslan: Aceste sînt frase.

Dl Rosetti răspunde dlui Panu, că votul de ieri n'a fost un vot politic.

Dl Panu: Părerea mea personală.

Dl Rosetti: Dl L. Catargiu este șeful majorității și părintele sufletesc al ei.

Dl N. Ionescu: Cer cuvîntul.

Dl Rosetti: Dl Catargiu a fost promotorul unei propuneri de interes local pentru franco-porturi.

Dl Cogălniceanu: Cer cuvîntul.

Dl Rosetti: Prin urmare cred, că dl Catargiu n'a avut intențiunea de a provoca

un conflict. Dacă dl Catargiu 'și-a exprimat unele nemulțumiri, n'a fost însă prin nimic atacat sau provocat de banca ministerială. — Spune, că dl Catargiu a sfătuit pe M. Sa regele a i-se confia d-sale puterea. Roagă camera a nu primi demisia și roagă asemenea pe dl Catargiu, ca, în interes de ordine și de conservatism, să-și retrage demisia și să nu se despartă de amicii sei.

Dl ministru de războiu Manu spune, că nu a privit cestiunea porturilor ca curat economică și nu a luat cuvîntul, pentru-că opiniunile d-sale erau cunoscute asupra acestei cestiuni dela 1874, când alături cu dl Catargiu a votat desființarea lor. D-sa atribuie dlui Cogălniceanu deciziunea luată de dl Catargiu, căci dl Cogălniceanu are interes politic de a provoca desbinări. Ca probă, că n'a fost o cestiune politică, este, că adversarii cei mai înverșunați ai guvernului, ca socialiștii și alții, au votat contra porturilor france; acestia, în cazul de a fi în cestiune un vot politic, ar vota contra guvernului. Dacă aceia, care inculguiră pe dl Catargiu se vor despartă de dînsii, cel puțin de ei trei, care au intrat în urmă în cabinet, atunci se schimbă cestiunea, dînsul cel puțin nu poate primi să figureze în cabinet decât ca reprezentant al partidului seu. Nu poate figura ca desertor al partidului, dînsul care a luptat 12 ani, și să fie spriginitor al acelora, cu care n'a luptat. Dacă dl Catargiu avea ceva de explicat, trebuia să o facă în particular, adecă să se spele rufele în familie, ear' nu aci în public. Roagă pe dl Catargiu a-și retrage demisia.

Dl N. Ionescu declară, că d-sa a votat cu dl Catargiu, tocmai pentru-că guvernul nu 'și-a respectat angajamentele, nici programul, pe baza căruia s'au făcut alegerile. Impuță dlui Manu și celorlalți colegi, că sînt în adevăr desertori ai partidului, din care făceau parte. Nu noi l'am desprețuit pe dl Catargiu, ci d.-v. De aceea nu trebuie să se mai întoarcă acolo fără prestigiu. Nu trebuie ca una să spunem alegătorilor nostri și alta să facem aci.

Dl Morțun: Dar' d.-v. cum ați făcut la Roman? Dl N. Ionescu, ca răspuns la această întrebare, începe a insulta pe socialiști, spunînd în cameră fapte petrecute în timpul alegerilor, ceea-ce nu era în discuție.

Dl Morțun: Cere cuvîntul în cestiune personală.

Dl N. Ionescu, revenind la cestiune, spune, că un președinte nici nu trebuie să fie un om de partid, ci un om, care se însușe încredere tuturor partidelor, după adevăratele teorii constituționale. Sfătuesce camera, ca, pentru demnitatea ei, să accepte demisia dlui Catargiu.

Dl L. Catargiu insistă a i-se primi, fiind foarte hotărît a nu se mai reîntoarce. Răspunde la cele-ce s'au zis și s'au scris despre d-sa, că nu sînt adevărate. Neagă că d-sa a făcut unirea cu junimiștii. Neagă asemenea că d-sa este cel care a îndemnat pe d-nii Vernescu, Manu și Lahovari a intra în minister, ci maioritatea deputaților și a senatorilor a fost de această idee și d-sa s'a supus. Răspunde dlui Rosetti, că în consultația ce a avut cu Maiestatea Sa, nu d-sa a recomandat pe dl Rosetti, ci dl general Florescu.

„Rufe murdare eu n'am“ zice dl Catargiu, „poate să aibă dl Manu. Veniți cu legi de organizare și vă dau concursul, dar' e nenorocirea, că nu veniți. Demisia vă rog să o primiți că nu m'e mai întorc.“

Dl M. Cogălniceanu, protestează contra cuvintelor zise de dl Manu, că d-sa ar fi cauza hotărîrii luate de dl Catargiu. În numele liberalilor din cameră d-sa nu recunoaște legalitatea acestui guvern. După căderea guvernului liberal era constituțional să vină conservatorii, deși noi trebuie să-i combatem și să stăm să regenerăm partidul liberal. Contra usului constituțional, s'a chemat un om, care, după declarația lui chiar, abia se reprezenta pe dînsul în camera trecută. Acest om a chemat pe dl Maiorescu, care nu găsea o colegiu să-l aleagă, și pe dl Rosetti, care n'a jucat nici-odată vre-un rol însemnat politic, și le-a dat puterea. Apoi aceasta e regulat?

Dl Bobeica întrerupe.

Dl Cogălniceanu: Rog pe dl președinte să nu lase pe porumbelul să m'e întrerupă.

Dl Bobeica: Sînt amicul d-tale.

Voci: Amicul tuturor.

Dl Cogălniceanu: Catargiu a fost combătut de guvern și a fost ales președinte în lipsa altei persoane, căci nimenea n'ar fi primit. Și mie mi-s'au făcut propuneri prin dl Bobeica.

Dl Bobeica: Cer cuvîntul în cestiune personală.

Dl Cogălniceanu: Lasă că ne vom răfui. Rufe nu trebuie să splăte în familie, după-cum a zis dl Manu, ci în fața țerii, cum a făcut dl Catargiu.

Dl Vernescu însușează, că dl Cogălniceanu este autorul acestei desbinări. În privința demisiunii dlui Catargiu lasă la in-

țepoiciunea d-sale a face cum va crede de cuvîntă.

Se închide discuțiunea.

La oarele 3¼ se suspendă ședința.

Redeschidîndu-se ședința, dl președinte anunță camerei, că s'a primit la birou și demisia d-lui vice-președinte N. Blaremburg.

Urmînd să se pună la vot demisia d-lui Lascar Catargiu.

Dl Caton Leca, conform regulamentului, cere, ca votul să se facă cu bile, fiind cestiune de persoană.

Se procede la vot.

Votați 141.

Bile albe 50.

Bile negre 91.

Aduarea a respins demisia.

Dl Catargiu declară, că nici în urma acestui vot nu poate primi, și roagă a se pune la vot prin sculare și ședere. Punîndu-se la vot, se primesc demisia.

Dl N. Ionescu cere, ca imediat să se procedă la alegerea unui nou președinte.

Dl Trandafil susține a se face alegerea într-o altă zi, pentru a se stabili o înțelegere, după usul adoptat, până Luni, când d-sa este de opinie a se face alegerea, și până atunci se girează un vice-președinte.

Camera votează amânarea pe Luni.

Dl Morțun în cestiune personală explică, că a votat contra porturilor france, pentru-că așa a creșut că este în interesul țerii, și n'a voit cu ori-ce preț să facă o cestiune politică din cestiune economică. Spune, că a făcut manifestul de acum un an dela Iași, fiindcă membrii din opoziția unită umblau din casă în casă și sfătuiu pe oameni să șere pe rege și să-l bată cu mere murate, după-cum am vădut, că s'a întîmplat. Face istoricul alegerii d-sale dela Roman, unde spune că dl N. Ionescu s'a ales ca candidat al guvernului, precînd la Ploesci se aleaga ca opoziție alături cu dl Brătianu. „Am fost contra reștîrnării d-lui I. Brătianu, pentru-că sciam, că au să vină conservatorii, pe care îi cunoșeam de acum 12 ani. Guvernul d-lui Brătianu nu a îndrăsnit să facă o lege contra socialiștilor, cum vor să facă cei de astăzi.“

Dl N. Ionescu replică, că pentru respectul fostului prefect de Roman, tatăl d-lui Morțun, acum decedat, nu mai răspunde nimic. Se pune la vot demisia d-lui Blaremburg.

Votați 105.

Bile albe 59.

Bile negre 46.

Demisia e primită.

CRONICĂ.

Casse postale de economii. Ministerul reg. ung. de lucrări publice și comerțu a încredințat din nou ai agențele de înființare de casse postale reg. ung. de economii următoarele oficii postale în cercul postal al Sibiuului, pe care le însemnăm cu numele oficiilor la lor: Ágostonfalva p. u., Ajton, Alsó-Ilosva, Bágyon, Bökény, Doboka, Demsus, Esztény, Felső-Csertés, Felső-Szálláspatak, Giddófalva, Gyergyó-Békás, Kristyor, Kézdi-Mártonfalva, Kórod-Szt.-Márton, Magyar-Gyermónostor, Magyar-Lapád, Magyaros, Maros-Vécsi, Pókafalva, Turda-Tur, Udahely-Szt.-Király.

Un protonotar suspendat. Se vestese din Pojon, că ministerul a întărit prin un ordin al seu ridicarea din post a protonotarului comitatului Pojon, Anton Massat, din cauza purtării scandaloase a lui în stare de beție.

Contele Iuliu Andrassy și legea militară. „National Zeitung“ anunță din Budapesta, că Iuliu Andrassy a primit sarcina de a mijloci între Coroană și națiune o înțelegere în afacerea legii militare. Numitul diar zice, că dacă au ajuns lucrurile până acolo, încât e lipsă de un mijlocitor între Coroană și națiune, atunci trebuie să e critică situațiunea în Budapesta.

Pakénj baron de Kilstädten, general în pensiune, care a servit mult timp și în Sibiu ca mareșal-locotenent, a murit în 29 l. e. în Meran.

O scenă scandaloașă. În auditorul Nr. 2 al universității din Budapesta s'a petrecut alaltăieri un scandal. Profesorul Dr. August Pulszky a fost primit în sală cu „Abzug Pulszky“ și „Jos trădătorul de patrie!“ Dacă nu ar fi sosit de grabă rectorul Dr. Klinger, ca să scoată pe Pulszky sănșos din sală, de sigur l'ar fi scos universitarii de-a capra popii preste trepte. Între ascultători au fost vre-o câțiva care au strigat „ljen“, între acestia și cei care au strigat „Abzug“ s'a iscat sfadă după eșirea lui Pulszky. Doi dintre dînsii s'au apucat la pîrșeală și s'au trîntit până 'și-au rupt coastele ear' când n'au putut să mai fie lupta cu pumnii — s'au provocat la duel.

O declarațiune. Primul următoarea scrisoare: „Onoratei redacțiuni a „Tribunei“, în Sibiu. Declarațiune. Față cu întîmpinarea bruscă a bărbatalui de încredere(?) al „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei“, apărută în Nr. 14 al „Gazetei Transilvaniei“, declar, că corespondența mea din Nrii. 7 și 8 ai „Tribunei“ e intru toate adevărate. Mai pe larg în timp scurt. Deva, 1 Februarie 1889 c. n. August A. Nicoră, secretarul „Reuniunii fe-

meilor române din comitatul Hunedoarei“. Publicăm declarațiunea dlui A. Nicoră, fiindcă sîntem siliți a-i da loc să se apere. Declaram însă, că am regreta foarte mult, dacă controversa între dñii din Deva s'ar putea privi ca o controversă între „Tribuna“ și „Gazeta Transilvaniei“. Dar' în sfîrșit noi n'am provocat-o.

Falsificarea unui șec. Banca unguerească comercială a pierdut 40.000 fl. în urma unei șarlatanii rafinate. Un individ necunoscut a prezentat ieri cassei numitei bance un șec al unei partide, care avea la bancă un deposit însemnat. Șecul era subscris și pus în toată ordinea, hîrtiile de valoare s'au examinat și s'au aflat autentice, în urma cărora cassa a plătit șecul cu 40.000 fl., căci aceasta era suma scrisă în șec. Seară s'a descoperit apoi, că toate subscrierile șecului erau false. Direcțiunea bancei a încunoscințat îndată căpitanatul orașului despre aceasta.

Din România. Noul președinte al camerei române este dl Constantin Grădișteanu, membru al clubului liberal-conservator. Nu este a se confunda cu dl Petru Grădișteanu, al cărui nume este poate mai cunoscut decât al actualului președinte. „Românul“ scrie, că drept preț al reconcilierii dlui Lascar Catargiu cu guvernul actual se va provoca demisia a trei membri din cabinet. Se indică chiar anume domnii Al. B. Stîrbeș, Al. Marghiloman și Ghermani, care vor fi aduși ca jertfă pe altarul reconciliațiunii.

Vieată lungă. Cetim în „Mon. Ofic.“ din România: În ziua de 22 Ianuarie curent a încetat din viață Barbu Roibu din comuna Lungulești, județul Dâmbovița, în etate de 116 ani aproape. Ioana soția lui Barbu Ciocăc din comuna Genueni, județul Valcea, a încetat din viață în vîrstă de aproape 120 ani.

Frecvența universităților germane. „Schles. Ztg.“ publică o statistică asupra numărului ascultătorilor de universitate în Germania în semestrul I. din 1888/89. Preste tot Germania are 28.923 de tineri universitari, dintre care sînt: în Berlin 5790, în München 3602, în Lipsca 3430, în Halle 1624, în Würzburg 1624, în Breslau 1312, în Tübingen 1228, în Bonn 1169, în Göttingen 934, în Erlangen 933, în Strassburg 881, în Greifswald 860, în Freiburg 850, în Heidelberg 807, în Marburg 791, în Königsberg 760, în Jena 570, în Gießen 525, în Kiel 463, în Münster 918 și în Rostock 325. Teologi sînt 5824, juriști 6577, medici 8668, ear' ascultători de filosofie 7890.

„Dinastia Bismarck“. „Vossische Zeitung“ primesc din Londra școirea, că în diarul englez „Contemporary Review“ apare un articol, intitulat „Dinastia Bismarck“, care are să producă multă senzație. Articolul e un atac literar contra lui Bismarck, și „Standard“, care publică un extras din acest articol, zice, că această controversă chinuitoare, care s'a născut după moartea lui Frideric, are să se aprindă de nou prin articolul numit, deoarece el se pare a fi inspirat de persoane bine informate. Articolul atacă într'un mod grav pe Bismarck, atacă sistemul și planurile cancelarului și le dovedește, că sînt aducătoare de rău pentru Germania.

Diamantele coroanei franceze. Ministrul instrucțiunii publice din Franța a prezentat în unul din ultimele consilii de ministri un proiect, care tînde a fixa afecțiunea productului vînderii diamantelor coroanei franceze. Iată câteva detalii în această privință: Vînderea diamantelor efectuată acum doi ani a produs un capital, care, augmentat cu interesele din această epocă, reprezintă adi o sumă aproape de 7 milioane. Lockroy propune de a se afecta această sumă în modul următor: 2 milioane pentru a forma un fond al muzeelor din toată țeara; 2 milioane pentru a acoperi cheltuielile ce necesitează construcția școlii naționale de arte decorative; 2 milioane pentru școlile; 1 milion ca titlu de subvențiune societăților de ajutor mutual. Consiliul înainte de a statua a trimis cestiunea spre a fi examinată de fiecare ministru în parte și anume la cel de arte frumoase, la cel de comerț, de interne și finance.

Locuințele și hrana vitelor.

Reproducem din „Economia Națională“ următorul articol de interes și pentru plugarii nostri:

Locuințele animalelor noastre sînt în stare primitivă. Afară de unele localități, unde se găsec coșare bine făcute, în restul țerii lipsesc aproape cu desăvîrșire. Într'un raport făcut în 1885 și înaintat dlui director general al serviciului sanitar, vorbind de starea coșarelor în județul Ialomița, arătam: „se poate zice cu drept cuvînt, că la țeară vitele nici nu cunosc ce va să zică locuință (de sigur aci nu vorbesc de excepțiuni, ci de regulă), care dacă există, sînt rîu învelite, ceea-ce face de pică, pot zice plouă pe animale, expunîndu-le la răceală și umiditate, deci provocîndu-le reumatism și inflamațiune, fără ferestri (coșarele), înlocuite cu găuri; spărturi în toate părțile, prin care se formează curente de aer, deci expune animalele la răcirii, mai cu deosebire în urma unui exercițiu, adecă când corpul e în transpirație (fără să mai adaug aci, că crivîțul își arată efectele mai rîu ca afară). Pot zice, că în genere la țeară coșare nu există; puține există în bune condițiuni (exemplu în comuna Ciocănescii-Serbi), celelalte sînt în condițiuni atît de rele, încât mai bine se conservă animalele pe acolo pe unde nu există.“

Din cât cunosc restul țerii, aș pute spune, că în mod general coșarele la munte sînt și mai numeroase și în mai bune condițiuni ca la câmp; că dincolo de Milcov sînt mai rele decît dincoace, din cauză că și țeranul este mai sărac (aci noi excepția coșarele posesorilor din Moldova, ca și ale ardeștilor din Muntenia.) În genere pe unde există populații străine, coșarele sînt în bune condițiuni. Am vădit sate locuite de Sârbi și Bulgari în Ilfov, Mehedinți, Ialomița, unde coșarele formau obiectul unei mai mari preocupări, ca înșiși casele, pe Bărgan sînt stabiliți Transilvăneni (mocani, cum se numesc aci) fie ca agricultori, fie ca economi de vite, de regulă acestia își fac coșare în bune condițiuni.

Pentru vitele în cirozi, fie de strînsură, fie de prăsilă, se obișnuiesc așa numitele perdele, zăvede, saiele. Prin perdea se înțelege un fel de părete semi-cercular de trestie, așezat într'un singur rînd și cu virful în sus, ridicat spre mează-noapte, de unde de obicei vine vînturile reci, în care se adăpostească vitele iarna. Aceste perdele pot fi libere și palele se se presere în mijlocul lor, pe jos, sau de obicei au iesle la poale, în care se dă nutrețul. Perdeaua este primul stadiu dela sîlbătécie și nu constituie o locuință în adevăratul înțeles al cuvîntului.

Alături cu perdeaua vine zăvada. Ea este rezultat din doi păreți de stof reunii în unghi ascuțit, spre mează-noapte fără înveliș (ca și perdeaua) și lăsînd o deschidere mai mult sau mai puțin largă (după numărul vitelor) spre mează-zi. Fiecare părete e format de două rînduri de stof așezate unul cu virful sus, altul cu el în jos și ambele ținute atît pe din afară, cît și pe din lăuntru cu laturile legate prin papură de nisce stîlpi, care asemenea sînt în ambele părți.

Prin sate se înțelege un fel de adăpost ceva mai înaintat și se înțelege o construcțiune cu trei păreți (despre răsărit, mează-noapte și apus, rîmînd deschis spre mează-zi); făcută de gard de nuiele și acoperită, ca se dă așă, pe din afară cu pămînt, spre a nu pîtrunde vîntul. Acoperișul este în lungul saielei și în unghi ascuțit, compus din cîte un rînd de stof din o parte și alta ce se îmbucă prin virfurile lor la mijlocul înveliștoarei, care este și punctul cel mai înalt al construcțiunii. În genere adăpostele și cu deosebire saielele se fac cît mai în apropiere de locul adăpării, fie pe lîngă ape curgătoare, fie pe lîngă fîntîni. Saiaua are totdeauna iesle, în care se dă nutrețul vitelor.

Aceste feluri de adăposturi este adevărat, că apără vînturile de Nord, — dar oare numai aceasta este menirea unei locuințe? Și apoi cînd se nimeresc o iarnă cum a fost cea din anul trecut 1887—88, care prelîngă că a fost aspră, dar a predominat vînturile de Sud și Sud-Vest, la ce mai sînt de folos?

O altă nesocotală este îngrămădirea în aceeași locuință a boilor cu caii, oile, ba une-ori cu porcii, de regulă însă cu găinile. Aceasta nu numai că nu este igienic ca cestiune de dezvoltarea miasmelor, — dar' știut este, că animalele de deosebite specii se neliniștesc unele pe altele prin felul deosebit de obiceiuri ce au fiecare din ele. — Unde se mai adaugă, că cele care mîncăcă mai repede (sînt din fire mai lacome) consumă și hrana celorlalte. — Prin nisce instrucțiuni tipărite și răspîndite în anul trecut în județul Ialomița, sfătuiam pe săteni a se lăsa de acest urf obicei, arătîndu-le, că lucrează contra bunei stări a tuturor vitelor lor.

Dacă acum trecem la modul cum scie poporul nostru să se servească de vite, nu vom găsi decît: lăcomie, ignoranță, cerere de muncă disproporționată forțelor. Dacă pe ici—pe colo se găsească oameni ce fac excepțiune, se nu se uite însă marea majoritate, care încarcă vitele cu poveri preste puterile lor și care, dacă bietele animale nu mai pot să mîscă carul din loc, ia parul și dă, pînă cînd sau urmărească carul, sau se rupe osia, sau cade animalul din jug ori ham. Nu e necesitate să citez casuri; — faptul este prea general ca să nu fie cunoscut de toți. Dacă ar fi numai casuri izolate, sigur n'ar avu o influență asupra rasei vitelor, sigur n'ar avu o influență asupra rasei vitelor, sigur n'ar avu o influență asupra rasei vitelor, sigur n'ar avu o influență asupra rasei vitelor.

Cu deosebire vara în luna lui Iulie la căratul grăului încarcă carul cu vîrf, ca să isprăvească — dîce țeranul — mai iute; merge cu el peste țarine grodăoase (peste brazde), pe drumuri rele, distanță une-ori de decimi de chilometri. Cîte congestiuni cerebrale pulmonare; cîte insolaițiuni nu cauzează!

Nu le adaptă la regulă. Așteaptă totdeauna puțul care e cel mai aproape de locul destinațiunii, cînd e la drum.

Nu înțelege, că vara trebuie să bea apă de mai multe-ori ca iarna.

Nu le păsește a se adăpa de prin șanțurile șoselei, de prin băltacele ce fac ploile prin locurile joase.

În comunele, care nu au ape curgătoare pe imăzuri sau pe lîngă sat și au cîte un lac adese infect în apropiere, preferă, decît să stee să scoată apă de pe la puțuri, să le adăpe din acel lac.

Iarna pleacă la drum fără o pătură, pe care se o pună pe vită cînd a ajuns la locul de odihnă.

Igiena pielii este chiar necunoscută. Nici bou, nici cal, nu vede peria sau țesala pe el; nici vre-o spălătură cînd este plin.

Totul este neglijat. Unii însă au grijă a bate în bățetură un par, de care se se scarpine vitele.

Din toate însă alimentațiunea la drum este cea mai disproporționată cu munca ce desvoaltă.

În adevăr se scie, că animalele în timp de mers nu numai cheltuiesc mai multe materii azotate și hidrocarbonate ca de obicei, dar' chiar că muschii asimilează o mai mare cantitate de azot decît în starea ordinară.

Cum se vor pute preveni aceste pierderi, dacă vita și la drum e hrănită ca și acasă, cu paie și coceni, fără să i-se dea ovės, orz, sau alte grăunțe, care se conțin substanțele azotoase, proteice, în cantitate necesară? Natural, că se va ruina fiziologice și ruinându-se fiecare individual, rasa însăși va degenera. (Economia Națională.)

VARIETĂȚI.

(O jertfă a iubirii deaproapelui.) La Érkavas în Ungaria s'a aprins casa unui ferar. Ferarul, femeia și copiii lui abia au putut să scape în cămașă. Bietului om nu-i era acum de altceva decît de bani. Umbra împregiurului focului frigîndu-și mîinile și țipînd:

„Bani mei! Bani mei! Mi-am perdut munca de zece ani!

Stăpînul casei aprinse, care era și proprietar de moșie, vîdîndu-l țipînd așa, s'a hotărît să intre în foc să-i scoată banii.

Oamenii îl țineau de mîna, dîcîndu-i: — D-le, nu te duce, nu te duce.

El s'a smuncit din mîinile lor și s'a re-peșit în foc.

Atunci s'a întemplat, că a cădînd cope-rișul și l'a prins. Pînă să se fie scos, nenorocitul a fost prefăcut în scrum.

— Resturile lui au fost duse la groapă în asistența tuturor locuitorilor orașului.

Din public.*)

Pentru încurajarea țeranilor agricultori la sîmînarea de trifoi și de napi de nutreț, comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibului“ în ședința sa din 25 Decembrie 1888 a votat o sumă pentru cumpărarea de sîmînță de trifoi și de napi, pentru a se împărți în mod gratuit între acei membri ai reuniunii, care ar dori a cultiva aceste plante.

Se provoacă deci pe calea aceasta toți acei membri ai reuniunii, care voesc a primi în mod gratuit atari sîmînți, să se însinue verbal sau în scris la comitetul central al reuniunii, respective la președintele sau secretarul reuniunii, cel mult pînă în 20 Febr. n. 1889. Sibiu, în 27 Ianuarie n. 1889.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibului.“ Eugen Brote, Ștefan Stroia, președinte. secretar.

* Pentru cele cuprinse în fabrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 2 Februarie n. Protocolul de obducțiune publicat astăzi încheie cu constatarea, că Principele de Coroană a comis sinuciderea într'o turburare a minților, Conte Károlyi s'a refîntors dela Viena. După spusese sale, ori-care altă versiune afară de sinucidere este neadeverată. Principele de Coroană a scris 5 scrisori: către Împăratul-Rege, Împărăteasa-Regină, Prințesa de Coroană și Dom Miguel duce de Braganza. Scirea despre moartea Arhiducelui a adus-o Împărătesei mai întîiu d-șoara Ferenczy.

Viena, 2 Februarie n. După sciri vrednice de credință a dispus deja Maiestatea Sa cele necesare relativ la succesiunea la Tron. Dar' scirea publicată ieri despre abdicățiunea Arhiducelui Carol Ludovic se bazează numai pe combinațiuni. Înmormîntarea va fi Marți la oarele 4 cu pompa usuală. Carul funerar va fi tras de 6 armăsari albi. Deputațiunii militare nu vor lua parte. S'au depts cununi nenumărate.

Bibliografie.

Un comitet compus din absolvenți facultății de teologie din București a luat hotărîrea de a scoate pe arena publicității: „Revista Clerului“. Revista va pune cu deosebire la dispozițiunea clerului și a ori-cărei persoane scrieri cu caracter religios, moral și literar. Ea va tracta cu o deosebită atențiune cestiunile ardețoare ce sînt la ordinea zilei privitoare la îmbunătățirea pozițiunii morale și materiale a clerului de mir, a cărui situațiune deplorabilă e recunoscută de toată lumea, și va stăruî, ca să i-se dea acestei cestiuni o grabnică și echitabilă soluțiune, după-ce a fost agitată zadarnic atîta timp. Ea, prin modul de tractare a materilor, tînde la nobilul scop, de a deveni dîr iubit al preotului român.

Este de prisos, credem, a mai spune, că revista se va feri a căde pe povârnișul personalităților.

„Revista Clerului“ va apăre în fiecare Duminecă, în mărime de o coală format Nr. 10.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

„Preotul Român“. Anul XV. Nr. 2 pro Februarie cuprinde: Ioan Fekete Negrutiu (urmare). — Studii din dreptul canonic. Despre impediamentele canonice în special, de Ioan Papiu. — Despre sacramentalii, de Ioan Borosiu. — Cuvînt de introducere în parohie, rostit de preotul Antoniu Precup. — Conferința preoțească a tractului Gherlei, de Ioan Sonea. — Varietăți.

Economic.

Agricultura rusă. „Journal de St. Petersbourg“ scrie următoarele:

Secțiunea de statistică a ministerului domeniilor a elaborat nisce tablouri foarte interesante, care arată chietuile de producțiune ale cerealelor în Rusia. Aceste tablouri, inserate în parte în dîarul ministerului de finance, aruncă o nouă lumină asupra situațiunii actuale a economiei noastre rurale. Ele arată, că afară de grâu, cultura cerealelor a devenit atît de oneroasă, încât cauzează agriculturii o pierdere netă dela 1—10 ruble de deciatînă. Aceasta explică faptul, la prima vedere anormal, că cu toate-că afacerile au reînceput și recoltele sînt abundante, prețul pămîntului însă nu numai nu s'a urcat în acești din urmă ani, ci din contră n'a încetat de a scăde. Deprețierea pămîntului are de sigur o însemnătate capitală, de vreme-ce atinge de aproape desvoltarea tuturor ramurilor de economie națională și în fața creșterii constante a datoriei noastre ipotecare, poate accentua și chiar provoca într'un moment dat o crîsă agricolă.

Cursul monetelor străine în România. Prin legea dela 16 Aprilie 1886 s'a fixat cursul monetelor străine în România, această lege însă a suferit schimbare, căci guvernul actual al României a făcut un nou proiect de lege în această privință, și acest proiect de lege s'a votat dîlele aceste de senat.

Iată cursul monetelor: Iată proiectul de lege ce s'a votat în senat în privința cursului monetelor străine la noi în țeară.

a) Monete germane. Bucata de 20 marce 24 lei 70 bani bucata, de 10 marce 12 lei 35 bani.

b) Monete turcesci. Bucata de 5 lire 113 lei 50 bani, bucata de 2 1/2 lire 56 lei 75 bani, bucata de 1 liră 22 lei 70 bani, bucata de 1/2 liră 11 lei 35 bani.

c) Monete ruseci (bătute dela 1850 înceace.) Bucata de 5 ruble 20 lei 60 bani, bucata de 3 ruble 12 lei 35 bani.

Cursul monetelor de aur engleze se menține astfel cum a fost fixat prin legea dela 16 Aprilie 1886.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 1 Februarie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.20 până fl. 5.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.— până fl. 3.80, sîcără 70 până 75 chilo fl. 2.90 până fl. 3.30, orz 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 60 chilo fl. 1.90 până fl. 2.10, cucuruzul 70 până 75 chilo fl. 3.40 până fl. 3.70, mîslăiu 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.20 până fl. 1.40, sementă de căneapă 49 până 51 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lîntea 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, pîsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, fînă Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slînăna 100 chilo fl. 55.— până fl. 60.—, unsorea de porc fl. 58.— până fl. 62.—, sîu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sîu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sîu fl. 34.— până fl. 36.—, sîpunul fl. 24.— până fl. 28.—, fân 100 chilo fl. 1.60 până fl. 1.80, căneapă fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.50, spirțul p. 100 L. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 34 cr., carnea de vițel 30 până 45 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 22 până 25 cr.

Piața din Medias, 31 Ianuarie. Grâu hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.70 până fl. 4.— sîcără fl. 3.10 până fl. 3.30; orșul fl. — până fl. —; ovșul fl. 1.80 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50; sementa de căneapă fl. 3.— până fl. 3.20; crumpenele fl. 1.60 până fl. 2.—; mîslăiu hectolitru fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 4.— până fl. 4.50; fasolea fl. 5.— până fl. 5.10; lîntea fl. — până fl. —; chiminul (sîcără) fl. 48.— până fl. 50.—; sîu brut 100 kilogrami fl. 17.— până fl. 22.—; lumini de sîu versate fl. 36.— până fl. 38.—; unsorea de porc fl. 68.— până fl. 70.—; slînăna fl. 50.— până fl. 66.—; căneapă fl. 36.— până fl. 38.—; fînul fl. 1.80 până fl. 2.—; sîpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spirțul gradul 15 cr.; carnea de vită chilo 24 până 28 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.; carnea de porc — până 44 cr.

Piața din Cluj, 1 Februarie. Grâu: 5.80 fl. 6.40 cr., sîcără 4 fl. 20 cr.—40 cr., porumb 4 fl. 20—4 fl. 60, ovș fl. 4.— până fl. 4.20 per mm. Fînă: Nr. 0 15 fl. — cr., Nr. 1 14 fl. 50 cr., Nr. 2 14 fl. 10 cr., Nr. 3 13 fl. 60 cr., Nr. 4 13 fl. 25 cr., Nr. 5 12 fl. 75 cr., Nr. 6 12 fl. — cr., Nr. 7 11 fl. 50 cr., Nr. 8 9 fl. 90 cr., Nr. 8 1/2 9 fl. — cr., Nr. 9 7 fl. — cr., grîș 4 fl. 75 cr., țării 3 fl. 75 cr.

Vite mari s'au vîndut 291 de capete: părechia de boi cu 180—210 fl. vacă cu vițel mic 70—80 fl., vaci frumose 60 fl. mijlocii 50—60 fl., viței de un an părechia 25—35 fl., un vițel sugător 8—10 fl.

Porci: grași și grei, unul cu 80—100 fl., mijlocii 35—42 fl., mai slabi 13—20 fl., purcii 9—12 fl.

În neguțătoria de mărfuri mixte de manufactură a lui G. Ivascu din Abrud se primesc

doi învățacei

în etate de 13-14 cu pregătirea școlară necesară.

[670] 3-3

Audiți, vedeți și vă mirați!

de admirabilă pentru ori-care fumător indispensabilă garnitură de fumat vieneză.

Aceasta consistă: Din 1 lulea de spumă cu garnitură aurită ori argintată masiv, dimpreună cu o vergea veritabilă cu ciutură.

1 spiț de țigări de spumă } chichlibar
1 spiț de țigaretete de spumă } veritabil

de I-a calitate garantată

1 țiitor de țigări și un recuisit de foc.

Prețul acestei garnituri elegant ajustate

numai fl. 2.40

Se trimite prelungă prețul în bani gata ori prelungă rambursă postală prin depositul de fabrică:

S. Schreier, Viena, H. Circusg. 52.

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafrumosului fecior de craiu și a preafrumoasei fete măestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul tipografic din Sibiu:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Căldarul Poporului pe anul comun 1889.

Cuprinsul: Căldarul astronomic și bisericesc. Cu povește economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia regenților europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile vechi și noue. — Scala timbrelor. — Todorica, poveste. — Dacă vrea Dumnezeu, narațiune populară, de Nicu Gane. — Economic: Cultura inului. — Șoarecii de câmp. — Gardurile vii. — Poesii: „Ochiul lui Bogdan“, baladă de Ciru Economu. — „Deosebite arme“, de Ioan Nenișescu. — O, suflet!... „de Dului Zamfirescu. — „Freamet de codru“, de Mihail Eminescu. — „Scrisoare, de Veronica Micle. — Câteva credințe ale Românilor. — Doine populare. — Anecdote populare: Lupul și oierul, de Th. D. Speranță. — Grecii la temniță. — Și așa se potrive! — Liturgia unui mocan. — Mie-mi e urită gălceava. — Bun răspuns! — Țiganul în tovărășie cu Românul. — Ei, nechează, las' că nu știu! — Vitejia Țiganului. — Tergururile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Numai 20 cr. exemplarul.

Vendătorilor se dă un rabat de 20%.

Spirit și rachie ieftnă

se află de vânzare

in biroul accisului de spirt și rachie in Sibiu.

Afară de Sibiu cu următoarele prețuri:

Spirt:

Dacă se cumpără dela 10-50 lit. de 35-36 gr. pro l. 50 cr.
„ „ „ „ 50 l. în sus „ „ „ „ „ „ „ „ 48 „

Rachie:

Dacă se cumpără dela 10-50 litre pro l. 18 cr.
„ „ „ „ 50 „ în sus „ „ „ „ „ „ „ „ 16 „

George Schenker și socii.

Accis de spirt.

[668] 4-6

pe teritorul regatului ungar,

De mai multe autorități de specialitate și de școale agronomice declarată de foarte bună

Mașina americană Excelsior de sfărmit cucuruzul,

Cu această mașină țeară, inventată de struită foarte minui în greutate de 5 precum se vede din cele două șuruburi fixa de marginea tari și este ușor tându-se pe oa-

de mână fabricată în un American, conat din fer solid, chilograme, care profilul alăturat prin ale sale se poate deasupra a unei lați de manuat, pură stărmi 2-3

hectolitre de cucuruz, grăunțele cad — la o mișcare repede cercuală — în ladă, cocenii însă ies automatic deasupra.

Acest fabricat indigen este în privința construcțiunii, a calității, materialului și a capacității de lucru pe deplin asemenea cu cele-ce se construiesc în străinătate.

Deoarece această mașină de sfărmit cucuruzul cu deosebire am dori să o răspândim între clasele mai sărace ale poporului prin prețuri mici, alte mașini de acest fel construite în străinătate, cu deosebire cele din Berlin, nu pot concura cu cele construite în țeară, căci e mare taxa vamală și mari speșele de transport.

Aceste sînt de vânzare la următoarele firme cu 3 fl. 50 cr. v. a.

Dar' servim la cerere și numai cu părți singuratic ale mașinii, cu prețuri ieftine.

- R. Schmidt & Comp. in Brasov. Deposit de mașini agricole. Adam Bokros in Cluj. Albert Jakabffy in Alba-Inlia. Georg Schuster in Turda. Rud. Kuess in Orăștie. Nik Ferencz in Dej. Deak Andras in S.S.-Georgin. Inst. Moldovan in Deva. Alfred Gebauer in Făgăraș. Bisztritzany Lajos in Aiud. Ios. Caspari in Elisabetopol. Nagy Pál in Hațeg. Carl Falk in Cobalm. Ineze Gyula in Barot. Carol F. Jikeli in Sibiu. Bucher Miksa in M.-Oșorheiu. F. Olah in Sighișoara. G. Hedrich in Mediaș. Wilh. Oberth in Bistrița. Carol Nussbacher in Sebeșul-săs. Ferd. Baumann in Ch.-Oșorheiu. K. Csizsar József in Reghin-săs. Andreas Böck in Odorh.-șec. Otto von Steinburg in Năsăud. Frid. Goldschmidt in Huedin. Dubay Pál in Cincin-mare. Iosif Hammer in Fierăz (Rom.) Frații Stanescu in Sibiu.

Francisc Rideli in Mediaș (Transilvania).

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIU.

DICTIONAR român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu, odin. paroch gr.-or. in Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin post 20 cr. v. a. de exemplar.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții in Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gernla.

„HATIEGANA“ asociațiune de anticipațiune și credit in Hațeg.

[672] 1-1

Convocare.

Membrii asociațiunii de anticipațiune și credit „Hatiegana“ sînt rugați a se înfățișa în număr cât de mare la

I. Adunare generală ordinară,

care se va ține în Hațeg la 3 Martie n. a. c. 10 oare a. m. în localul asociațiunii.

Obiectele la ordinea șilii sînt:

- 1. Alegerea unui președinte, unui vice-președinte, doi scrutinători și doi secretari. 2. Raportul directorului. 3. Raportul consiliului de supraveghiare. 4. Revisiunea rațiociniului, statorirea bilanțului și a câștigului curat. 5. Alegerea comisiunii de supraveghiare. 6. Alegerea unui membru în consiliul administrativ în urma abdicerii membrului Nicolau Teodosiu. 7. Luarea de conclud cu privire la părțile fundamentale cedate de Ioan Heffner și Carol Krenn membrului Basiliu Sandor de Vist. 8. Desemnarea foilor, în care au a se publica afacerile asociațiunii. 9. Statorirea remunerațiunii contabilului și secretarului pro 1888. 10. Statorirea bugetului pe anul 1889 și salarul contabilului. 11. Eventuale propuneri facēnde în sensul ș-ului 72 din statute. 12. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

În cas dacă nu se vor presenta membrii în număr recerut de statute, spre a aduce conclud valide, adunarea generală se va ține în 16 Martie 1889 st. n. la 10 oare a. m. când cei prezenți preste obiectele puse la ordinea șilii, vor delibera necondiționat conform ș-ului 70 din statute.

Din ședința consiliului administrativ ținută în Hațeg, la 24 Ianuarie 1889 n.

Bontescu Mihály, director.

Ioane Tocaciu, secretar.

Contul bilanțului pro 1888:

Table with Active and Passive columns, listing various financial items and their amounts.

Hațeg, la 31 Decemvrie 1888.

Ioan Baciu, cassar.

Bontescu Mihály, director.

Alex. Serafin, comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiare am examinat contul bilanțului și confrontându-l cu registrele principale și auxiliare ale asociațiunii ținute în bună regulă l-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Hațeg, la 27 Ianuarie 1889.

Paul Oltean.

Marcu Muntean

I. Cornea.

A. Celegredean.

Contul profitului și perderilor:

Table with Eșite and Venite columns, listing income and expenses.

Hațeg, la 31 Decemvrie 1888.

Ioan Baciu, cassar.

Bontescu Mihály, director.

Alex. Serafin, comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiare am examinat contul profitului și perderilor și conformându-l cu registrele principale și auxiliare ale asociațiunii ținute în bună regulă le-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Hațeg, la 27 Ianuarie 1889.

Paul Oltean.

Marcu Muntean

I. Cornea.

A. Celegredean.

„Tuberculosă“ „Asthma“

Phtisie. Oftică. Lipsă de respirațiune. Catar bronchial cronic. boale de plumăni trecean preste tot de incurabile; dar' acum s'a dovedit neîndoelnic lor curabilitate în toate casurile. — Ateste despre acest lucru la aparență de necerut dela profesori de universitate, dela doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline de bucurie dela cei curați stau ficăruia la dispoziție în copie autentică, gratuit și franco. — Succesele de cură strălucite și durabile, dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde altceva nu a mai ajutat nimic, prin întrebuintarea

Exhalațiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnica dispărere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reîntoarcerea promptă a somnului sănătos, în pofta de mâncare și în crescerea greutatei corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei înceată cu desevîrșire chiar și în casuri desperate. Acestor succese de cură notorie nu rămâne decât a alătura observa-rea: „Nici un bolnav de plumăni“ se nu trăgăneze cu aplicarea curei de exhalațiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de consecență. — Aparatul de exhalațiune de gas c. r. priv. (Rectal-Injector) pentru medici și pentru întrebuintare proprie, cu îndrumări și apertinențe pentru producerea gasului fl. 8.—, cu gasometru fl. 10.— bani gata ori cu rambursă postală.

Dr. medic. Altmann, Viena, VII. Mariahilferstrasse Nr. 70.

Mănăstirea Benedictinilor, Seekau I. Knittelfeld în Stiria, 29 Iulie 1888.

P. A. X. Stimabile Domnule Doctor! De un an încoace sîntem în posesiunea renumitului D-tale aparat de exhalațiune de gas, acela nu numai aici s'a adeverit de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre. Cu distinsă stimă Pater Placidus Berner, O. S. B.